

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תולדות

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

גנות המחלוקת

בתחילת פרשתנו מסופר על יציאתו של יעקב אבינו מביתו שבבאר שבע והליכתו לחרון. ומשהגיע כבר לחרון אמר: "אפשר עברתי על מקום שהתפללו אבותי ואני לא התפללתי?!", ועל כן שב על עקבותיו וחזר לבית-אל כדי להתפלל לה'. ומששקעה השמש ורצה יעקב אבינו לישון, כתיב: "ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא", ובהמשך לכך נאמר: "וישכם יעקב בבוקר ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה". ומקשים רבותינו הקדושים בגמרא שלכאורה ישנה סתירה בין שני הפסוקים הנזכרים, בפסוק הראשון נאמר: "ויקח מאבני המקום" - משמע שיעקב לקח כמה אבנים והניחם תחת ראשו, ואילו בפסוק שלאחר מכן נאמר: "ויקח את האבן אשר שם מראשותיו" - משמע שיעקב הניח תחת ראשו אך ורק אבן אחת, וכיצד יתיישבו המקראות? ומבארים חז"ל: שבאמת בלילה לקח יעקב כמה אבנים והניחם תחת ראשו, אלא שכל האבנים רבו ביניהן מי מהן תזכה שיעקב הצדיק יניח עליה את ראשו הקדוש, וכדי להסיר את המחלוקת שביניהן עשאן הקב"ה אבן אחת גדולה, ונמצא שלבסוף הניח יעקב את ראשו על כולן כאחת. אלא שנשאלת השאלה: אם כבר עשה הקב"ה כזה נס גדול ליעקב, להפוך את כל האבנים שתחת ראשו לאבן אחת גדולה, מדוע לא עשה הקב"ה נס כזה להפוך את כל האבנים לכרית נוחה, ואזגם ליעקב הצדיק היה יותר נעים ונוח? אלא שבאה התורה הקדושה ללמדנו שממחלוקת לעולם לא יוכל לצאת דבר טוב באמת, ומכיון שהאבנים עשו מחלוקת זו עם זו ורבו ביניהן, הגם שבסופו של דבר עשה בהן הקב"ה נס, בכל זאת לא היה זה נס מושלם, והן נהפכו רק לאבן אך לא לכרית טובה ונוחה. ואף על פי שמחלוקתן של האבנים היתה מחלוקת על דבר מצוה - על מי יניח הצדיק את ראשו - והרי היא בבחינת "מחלוקת שהיא לשם שמים", בכל זאת הקב"ה לא חיבב אותה, כיון שעצם המחלוקת והמריבה שנואה אצל הקב"ה, ולכן יש להרחיק אותה גם כשנראה שמתכוונים בה לשם מצוה. במקום שיש בו פירוד הלבבות אין שום סייעתא דשמיא באף דבר, ולכן נקרא שמו "פירוד" - מלשון פירדה, ללמדך שכמו שפירדה אינה יכולה בשום אופן ללדת, כך גם מדבר שיש בו פירוד הלבבות לעולם לא יוכל להוולד שום דבר טוב. וכן אמר יעקב אבינו לבניו קודם פטירתו: "בני, מנעו עצמכם מן המחלוקת, שהיא חורבן בעולם. עיר שיש בה מחלוקת סופה להתפזר, בית הכנסת שיש בו מחלוקת סופו להשתומם, בית שיש בו מחלוקת סופו להחרב". והיינו כי ענין האחדות והאהבה בין בני הבית היא יסוד כל הבית, ובכך תלויה הצלחתם ופריחתם של בני הבית בכל התחומים.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

אל תתלונן

יתכן מצב ששנים למדו את אותו דף גמרא, האחד למד אותו בעיון עם המפרשים שעליו, עד ההלכה למעשה, והדברים ברורים לו היטב, אבל השני למד את הדף במשך כמה ימים, הוא השקיע בו את כל הכוחות שלו, בקושי אכל או שתה, הוא התאמץ מאד לנסות להבין את דברי הגמרא, ולא עלתה בידו, נשארו דברים רבים בדף שאינם מובנים לו. לכאורה נראה שזה שלמד את הדף בעיון, מעלתו גדולה יותר, אבל מתברר שההיפך הוא הנכון, הקב"ה מחשיב יותר את ההוא שבקושי למד את הדף, אבל השקיע בו עמל רב, כי טובה אחת בצער ממאה שלא בצער. למרות שהוא לא יודע את הדף, אבל כיון שהוא מאד רצה ללמוד אותו והשקיע בו עמל רב, לכן הוא חשוב יותר בעיני ה'.

לפעמים מסתלקים מן האדם המוחין, רק כדי לבחון אותו אם הוא ימשיך בדרך ה' או שהוא יתייאש ויילך. יש פעמים שאדם יושב ליד גמרא, ולא מבין אפילו את הפשט של הדברים. אדם צריך לדעת שלפעמים לוקחים לו את כל ההשגות ואת כל הכוחות, כדי לבדוק אותו אם הוא יתלונן או לא. אם הוא לא מתלונן אומר הקב"ה 'זה שלי', אבל אם הוא מתלונן הוא מהערב רב. לכן גם אם הפרוטה לא מצויה בכיסך, או שאין לך מצב רוח טוב, או שאתה מרגיש שהשכל ממך והלאה, אל תתלונן, אל תגיד אפילו מילה אחת נגד ה', כי הכל משמים, ככה ה' רוצה, ובכלל איך אדם יכול להעזי להתווכח עם ה'? הרי את כל חייו הוא חייב להשי"ת, כי הכל מאיתו יתברך!

זמני השבת

הדלקת נרות:	צאת השבת:
ירושלים 16:21	ר"ת 17:11
תל אביב 16:19	ר"ת 17:10
חיפה 16:19	ר"ת 17:09
באר שבע 16:21	ר"ת 17:12
	ר"ת 17:46

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

זכות הכיפה של הרב

שלום! אני בת 12, מה שאני יספר זה לא הולך להיות סיפור מרהיב ועוצר נשימה זה הולך להיות סיפור עצוב שמהול בשמחה.

לפני שנתיים נדרסתי ונפגעתי ברגלי השמאלית, אבא שלי הלך למורינו הרב יורם אברג'ל וביקש שיתפלל עליי שלא יקרה לי מאומה ואצא מהסיפור הזה בקלות ובמהירות.

הרב יורם לא התמהמה לרגע ומיד ניגש לארונו והביא את הכיפה שלו ואמר כל מקום שבתך הולכת אליו שתיקח את הכיפה איתה כל עוד היא בבית חולים או שהיא הולכת לבדיקות או טיפולים וכו'...

עברתי שלשה ניתוחים ברגל, הניתוח הראשון לצערי לא הצליח קיבעו את הרגל עקום, ואז הביאו לי את הכיפה, ובאמת לקחתי אותה איתי לכל מקום שמרתי עליה כמו שלא שמרתי על שום דבר מעולם!!

ואז החליטו הרופאים בבית החולים שעושים לי עוד ניתוח, ובמהלך הניתוח השני הרופאים גילו שיש לי זיהום שכמעט ואכל לי את כל העצם ברגלי השמאלית ואני בטוחה שגילו זאת רק בזכות הכיפה של הרב ועד היום אני יודעת שהכיפה הזו שמרה עליי.

ובזכות הרב יורם אני מרגישה שבתקופה האחרונה התחזקתי מאוד מבחינת הכל, תפילות, אמונה, חסד, צניעות, ובאופן כללי, מורינו הרב יורם היית מודל ודוגמא בשבילי!

זכותך תגן בעדנו!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות לימוד תורה בשבת

שאלה: כיצד סדר לימוד התורה בשבת אחר סעודה שניה של שבת?

תשובה: אחר שסעד סעודה שניה ונח מעט לכבוד שבת, צריך לקבוע מדרש ללמוד תורה ברבים, וטוב וראוי בשבת קודש להשתתף בשיעורי תורה הנמסרים על ידי תלמידי חכמים הגונים ויראי שמים, אשר אהבת השם ואהבת ישראל יוקדת בקרבם, ומלמדים תורה לעם השם במאור פנים ובשמחה. ובמקום שיש אפשרות כזו, הרי זה עדיף מאשר ללמוד לבדו, וכמו שאמרו במדרש בפרשת ויקהל משה, שדרשו חכמים, "למה נאמר בפרשה זו ויקהל, מה שלא נאמר כן בכל התורה כולה, אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך ועשה לי קהילות גדולות בשבת כדי שילמדו הדורות הבאים אחריך להקהל קהילות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים, על כן צריך לקבוע מדרש להודיע את חוקי האלהים, ולדרוש בדברי אגדה, להכניס יראת שמים בליבות האנשים". ואמרו עוד, "ויקהל משה - אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אם אתם נקהלים בכל שבת ושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וקורין בתורה ובנביאים מעלה אני עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי". ובמדרש איתא, "אמרה תורה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, כשיכנסו ישראל לארץ זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו ואני מה תהא עלי, אמר לה יש לי זוג שאני מזווג לך ושבת שמו, שהם בטלים ממלאכתם ויכולים לעסוק בך". ואמרו חכמים, אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם לכל הימים נתת להם בן זוג, ראשון עם שני, שלישי עם רביעי, חמישי עם שישי, ולי לא נתת בן זוג, אמר לה הקדוש ברוך הוא, שבת, ישראל יהיו לך לזוג.

אשר על כן צריך כל אדם לאזור כגבר חלציו להשתתף בשבת קודש בשיעורי התורה הקדושים הנאמרים באמת וצדק מפי ספרים ומפי סופרים, בקדושה וענוה ויראת השם, וילמד תורה דוקא אצל אותם החכמים המלאים אהבת השם ויראתו ואהבת ישראל ומלאי ענוה ומאור פנים אשר תורתם היא תורת השם ממש. והעושים כן אשריהם בעולם הזה וטוב להם בעולם הבא ובעתיד לבא.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הורגים בהבל פיהם

פעם אחת הלך רבי אהרון הגדול מקרלין לרבו המגיד ממעזריטש ברגל, בדרך אספה אותו חבורת עגלונים לעגלתם.

ישבו אלה ודיברו בגנותם של כל יהודי העיר, והרבו ברכילות ובלשון הרע. התערב רבי אהרון בשיחתם והחל לשאול אותם בענייני סוסים, וכה שוחחו בהתלהבות על סוסים במשך כל הדרך, עד שהגיעו למעזריטש.

נכנסה העגלה העיירה, והקיפוה החסידים מכל צד. כשראו זאת העגלונים התמלאו פליאה, ניגשו לרבי אהרון ושאלו אותו:

אם רבי אתה, מדוע שוחחת כל הדרך על סוסים? החזיר להם רבי אהרון ואמר: ראיתי שבהבל פיהם אתם הורגים אנשים, אמרתי: מוטב שתהרגו סוסים...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי יהודה הנשיא - ט"ו כסלו

רבי יהודה הנשיא נולד חמישים ושתיים שנה לאחר חורבן בית המקדש השני, באותו יום שנהרג רבי עקיבא נולד רבי יהודה הנשיא ללמדך שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו שנאמר 'וזרח השמש ובא השמש' - כאשר שקעה שמשו של רבי עקיבא התחילה לזרוח שמשו של רבי.

רבי יהודה הנשיא היה בנו בכורו של רבן שמעון בן גמליאל הנשיא ודור שביעי של נשיאים להלל הזקן. וכן מצד אימו היה מזרעו של דוד המלך, וזכה לתואר "רבינו הקדוש" בגלל קדושתו וטהרתו.

עד לימיו של רבי יהודה הנשיא היה אסור לעלות על הכתב את תורה שבעל פה, והתורה הייתה עוברת מרוב לתלמיד בעל פה. לאחר שראה רבי יהודה וחכמי דורו שהתלמידים הולכים ומתמעטים וגזירות מלכות רומי הולכות וגוברות ועלולה התורה להשתכח מישראל, ולכן קיבץ את כל השמועות הדינים והפרושים ששמעו ממשו רבינו ושלמדו בתי הדין שבכל דור ודור וחיבר מהכל את ששה סדרי משנה וזאת על מנת שלא תשתכח תורה מישראל.

רבי תיקן את התפילה שאנו אומרים כל בוקר לאחר ברכות השחר "יהי רצון מלפניך... שתצילנו מעזי פנים וכו'..."

בעת הסתלקותו זקף רבינו הקדוש את עשר אצבעותיו כלפי מעלה ואמר: "ריבונו של עולם גלוי וידוע לפניך כי יגעתי בעשר אצבעותיי בתורה, ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה שלי מהעולם הזה, יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתך, ויצאה בת קול מהשמיים ואמרה "יבוא שלום ינוחו על משכבותם", ובשעת הלווייתו הכריז רבי ינאי שלכל הכוהנים מותר להיטמא בפני מיטתו של רבי.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

שומעים חרפתם ואינם משיבים

"וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי גָדַל מְאֹד" ... "וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעַמּוּנֵנוּ כִּי עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד".

אבא היקר רבינו יורם אברג'ל ביאר שמכאן ילמד האדם כמה פגם הקנאה הוא גדול, כי הרי יצחק אבינו עליו השלום לא רק שלא פגע בהם, אלא בזכותו באה אליהם הברכה, כי עד אז לא היו מים מצויים להם ורק במאמצים כבירים היו משיגים מעט מים, ועכשיו בזכות יצחק אבינו עליו השלום יש להם מים. ובכל זאת הם מגרשים אותו משם, ולמה? "כִּי עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד", כלומר כל הבעיה שלך שאתה מוצלח מאד, ולכן צריכים לגרש אותך, מהקנאה שאנחנו מקנאים בך. ומה עשו הפלישתים מילאו את בארות המים בעפר, אבל על ידי זה גם להם לא היה מים לשתות ואם כן מה הועילו בזה? בכל זאת לא היה חשוב בעיניהם שום דבר, מול הרוע שהיה טבוע בהם להזיק את האחרים, ובפרט את אותם שהצליחו יותר מהם.

וכמו שהביא רש"י הקדוש את דברי המדרש, שהיו אומרים האנשים: יפה זבל פרדותיו של יצחק ולא כספו וזהבו של אבימלך, כלומר, היו מסכימים לשלם על דלי של זבל פרדותיו של יצחק יותר מאשר על דלי מלא זהב של אבימלך, וכל זה מהברכה שה' יתברך ברוך את יצחק עליו השלום.

ולמרות שהם רדפו את יצחק אבינו, יצחק לא נלחם ברשעים הללו, אלא הלך משם וקיים בעצמו מקרא שכתוב "והאלוקים יבקש את נרדף" (קהלת ג, טו), שה' יתברך עוזר לנרדף ולא לרודף. וכבר אמרו חכמינו הקדושים, לעולם יהיה אדם מן הנרדפים ולא מן הרודפים, שומעים חרפתם ולא משיבים, כי על ידי זה זוכים להיות נחלתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

לאחר מכן כשיצחק עוזב את מקום מגוריו של אבימלך ועובר לגרר נאמר: "וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיָמֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתָּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת פְּשֻׁמֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו" ומכאן ילמד האדם בדרך רמז לחזק את מעשה אבותיו הטובים אשר עשו והועילו. וגם לאבותיו נוחם עדן יהיה להם לאות ולמופת ולזכרון, ויש כבוד גדול לכל אדם מישראל, איש או אישה ששם הטוב נזכר בעולם הזה לטובה אחר עלייתם לשכון כבוד אצל ה' יתברך.

בדרכי אבותינו

סיפורי צדיקים לילדים מתקופת התנאים

שמעון הצדיק

שָׁלוֹ וְהַשְׁתַּחֲוָה לְפָנָיו! שָׁרִי הַצָּבָא שְׁלוֹ נְדָהמוּ. הֵם לֹא הִבִּינוּ: אֵיךְ מֶלֶךְ אֲדִיר כִּמוֹ אֶלְכָסְנֶדֶר מִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוּדִי זָקֵן?

שָׁאֵלוּ אוֹתוֹ הַשָּׂרִים: "מִדּוּעַ אַתָּה מִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ?" עָנָה לָהֶם אֶלְכָסְנֶדֶר: "כָּכָל מַלְחֲמוֹתַי, לְפָנָי שָׁאֵנִי מִנָּצַח, אֲנִי רוֹאֶה דְמוּת קְדוּשָׁה שֶׁמִּדְרִיכָה אוֹתִי - וְזוֹהִי הַדְמוּת שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה!"

אֶלְכָסְנֶדֶר פָּנָה אֶל שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק וְשָׁאָל: "מִדּוּעַ בָּאתָ אֵלָּי?" הִשִּׁיב לוֹ שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק: "הָאֵם יִתְכֵּן שֶׁבְּמָקוֹם שָׁבוֹ אֲנִי מִתְפַּלְלִים עַל הַצִּלְחָתְךָ, יְבוֹאוּ הַפּוֹתִים הַלָּלוּ וְיִלְשִׁינוּ עָלֵינוּ שְׁקָרִים כְּדִי לְהַחֲרִיבוֹ?" כְּשֶׁשָּׁמַע זֹאת אֶלְכָסְנֶדֶר, הִבִּין מִיָּד אֶת הָרַמְאוֹת שֶׁל הַפּוֹתִים וְאָמַר לְשְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק: "אֲנִי מוֹסֵר אוֹתָם בְּיָדְכֶם, וּבִירוּשָׁלַיִם אֲנִי לֹא אֶגַּע לָרָעָה!"

בְּאוֹתוֹ יוֹם, הִיִּיהוּדִים שֶׁמָּחוּ מְאוֹד, וּבְזָכוּת גַּם זֶה קִבְּעוּ חֲכָמִים שְׁיוֹם זֶה יִהְיֶה יוֹם טוֹב, יוֹם שֶׁל הוֹדָתָהּ לָהּ.

אֶת הַלְּיָלָה. כָּךְ הֵם יָצְאוּ לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ אֶלְכָסְנֶדֶר.

כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶלְכָסְנֶדֶר מוֹקְדוֹן אֶת שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, הוּא עָצַר מִיָּד, יָרַד מִהַמָּרְכָבָה

פַּעַם, לְפָנָי שָׁנִים רַבּוֹת, הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל בְּשֵׁם שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק. הוּא הָיָה כִּהֵן גָּדוֹל וְשָׁמַשׁ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְהָאָדָם הָאֲחֵרוֹן שֶׁנִּשְׁאָר מִהַחֲכָמִים הַגְּדוֹלִים שֶׁל כְּנֻסַת הַגְּדוֹלָה, שָׂרֵת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִסִּירוֹת וּבִקְדוּשָׁה בְּמִשְׁוֹ אֲרָבָעִים שָׁנָה!

בְּאוֹתָם יָמִים שָׁלַט עַל הָעוֹלָם מֶלֶךְ חָזָק מְאוֹד בְּשֵׁם אֶלְכָסְנֶדֶר מוֹקְדוֹן. הַפּוֹתִים, שָׂרְצוּ לְהִזִּיק לַיהוּדִים. הִלְכוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֶלְכָסְנֶדֶר וְסָפְרוּ לוֹ שְׁקָרִים: "הִיִּיהוּדִים נִכְנָסִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמְקַלְלִים אֶת הַמֶּלֶךְ!" אֶלְכָסְנֶדֶר כָּעַס מְאוֹד וְהִחְלִיט לַעֲלוֹת עִם חֲיָלָיו לִירוּשָׁלַיִם וּלְהַחֲרִיב אוֹתָהּ. כַּאֲשֶׁר הִיִּיהוּדִים שָׁמְעוּ עַל כָּךְ, פָּחַד גָּדוֹל נָפַל עֲלֵיהֶם! אָבָל שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, בְּצַדִּיקוּתוֹ וּבְחֻמָּתוֹ, יָדַע מָה עָלָיו לַעֲשׂוֹת. הוּא לָבַשׁ אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, לָקַח אִתּוֹ אֶלְפֵי כֹהֲנִים לְבוּשִׁים בְּלָבוֹ, וּבִידֵיהֶם אֲבוּקוֹת שֶׁל אֵשׁ שֶׁהֵאִירוּ

הידעת?

כְּנֻסַת הַגְּדוֹלָה הִיָּתָה בֵּית דִּינּוֹ שֶׁל עֶזְרָא הַסּוֹפֵר בְּתַקּוּפַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי, בֵּין אֲנָשֵׁי כְּנֻסַת הַגְּדוֹלָה נִמְנוּ: חֲגִי, זִכְרְיָה, מִלְאָכִי, דְּנִיֵּאל, חֲנַנְיָה, מִישָׁאֵל וְעֶזְרָיָה, נַחֲמִיָּה וּמְרַדְכִי הִיִּיהוּדִי וְעוֹד רַבִּים מִן הַחֲכָמִים שֶׁעָלוּ מַגְלוֹת בָּבֶל, סָה"כ הָיוּ בְּבֵית הַדִּין 120 זָקֵנִים. שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁנִּשְׁתַּיֵּר מֵאֲנָשֵׁי כְּנֻסַת הַגְּדוֹלָה, וְשָׁמַשׁ 40 שָׁנָה כְּכֹהֵן גָּדוֹל לְאַחֵר פְּטִירַת עֶזְרָא הַסּוֹפֵר.

פניני השבוע

כל ילד שנולד מביא איתו עוד ברכה ולכן אל תפחד מלהרחיב את המשפחה, לחתן את ילדיך בגיל מוקדם ולעזור להם כדי שהם יוכלו גם.

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת ישע בן חוה ז"ל ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע פרויקטים מקבוצת צפרידי יעקב לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם הבטיח
י"מ א.צ.א